

населението въ страната къмъ въстание, за да сваля законно установената властъ — си остава. Тъй щото, това прѣстѣпление нѣма нищо общо съ прѣстѣплението по печата. Руссия е неприятелска намъ държава, тя дава сръдства, тѣзи сръдства играятъ роль на сплетни, послѣднитѣ улесняватъ неприятелскитѣ ѝ постѣпки спрямо страната: лицата, които водятъ такива сплетни се наказватъ отъ 49 членъ. Касаетъ ли се до Миларова или до други, това е безъ различно; сжщото е и за подсѣдмимия Георги Великовъ. Възрази ми се, г-да сѣдии, отъ г-на докторъ Помянова, че Миларовъ е получавалъ сръдства отъ Хитрово, но Миларовъ самъ работялъ, а не и Хитрово. Ами какво иска, да получи сръдства отъ Хитрово и пакъ Хитрово самъ да работи? Миларовъ е получавалъ сръдства отъ Хитрово и е вършалъ това, което той му е съвѣтвалъ. Пита се, влизалъ ли е Миларовъ въ сплетни и споразумѣния съ неприятелски настроена намъ държава? Да, приемаме. Миларовъ самъ е работилъ. Говори ли това въ полза на подсѣдмимия? Напротивъ, по-вече го обвинява. За това, че замѣствалъ Хитрово може ли да се кажатъ двѣ благи думи за подсѣдмимия? Авъ мисля съвършено противното. Поне да не направимъ това, което каза г-нъ Плакуновъ: на мѣсто да се правятъ вежди, изваждатъ се очи. Намекна г-нъ защитника на Миларова и за амнистия. Каза ни, че имало законъ отъ Нар. Събрание, съ който се давало амнистия на всички лица замѣсени въ подобни политически събития. Г-да сѣдии, ако вий намирате за съобразно съ истината това възражение, вамъ не остава, освѣнъ да признаете, че амнистията, приета отъ Нар. Събрание, прѣзъ 1888 година, се простира и върху Миларова, който е влизалъ въ сплетни и споразумѣния съ неприятелски настроена намъ държава. Ако вий на този въпросъ отговорите да, то подсѣдмимия ще има амнистия, — което ще каже, че самото прѣстѣпление не сжществува. Обаче отъ сравнение датиѣ, става явно, че не може да се простре тази амнистия и върху тоя подсѣдимъ, защото прѣстѣплението е станало много по-послѣ отъ издаванетоъ закона за амнистията. Отъ самия дневникъ на Миларова се вижда че прѣстѣплението е извършено прѣзъ 1889 година, а закона за амнистията е вотиранъ прѣзъ 1888 г.

Г-нъ докторъ Помяновъ говори за принципа на териториалността на прѣстѣплението. Той казва че прѣстѣплението,